1841. № 82.

DRENTSCHE COURANT.

Dingsdag, den 12 October.

Achtervolgens art. 3 van Zr. Ms. besluit van den 6 Januarij 1831 nr. 68 (*Staatsblad* nr. 2), heeft Z. Exc. de Minister van Financien, bij resolutie van den 7 Oct. 1841, nr. 34, bepaald de prijzen, het opgeld daaronder begrepen, waarvoor de collecteurs, splitters en debitanten der Kon. Ned. Loterij de loten en gedeelten van dien, voor de vierde week der trekking van de laatste klasse der 184ste Loterij, beginnende op maandag den 11 Oct. 1841 zullen mogen uitgeven, te weten:

Bij verkoop: Geheele ƒ96, halve ƒ48, vijfde ƒ19-20 tiende ƒ9-60, en twintigste ƒ4-80.

Wordende den belanghebbenden bij deze herinnerd, dat, bij voornoemd art. van Zr. Ms. besluit, uitdrukkelijk is vastgesteld, dat de collecteurs, splitters en debitanten gehouden zijn, om zich naar die prijsbepaling te regelen, en dezelve gedurig ter inzage voor het publiek beschikbaar te hebben.

Assen, den 9 October 1841.

De Gouverneur van de Provincie Drenthe,

VAN HARENCARSPEL ECKHARDT.

*** De Administrateur van 's Rijks Schatkist in de provincie Drenthe, adverteert bij deze, dat ten zijnen kantore betaalbaar zijn gesteld de pensioenen over de derde drie maanden van 1841.

De Administrateur voorn., VAN SON.

'sGRAVENHAGE, den 5 October.

Bij de beraadslaging in de 2. Kam. over het wetsontwerp nopens de Maats. van Weld. (waarvan in het vorig n. de uitslag is medegedeeld) hebben de hh. *v. Hemert, v. Nes* en *v. Hoorn v. Burgh* vóór het ontwerp gesproken, aanvoerende: dat deze inrigting, door geheel Europa bewonderd, groote voordeelen had opgeleverd, daar zij op eene wijze, die niets te wenschen overliet, voor de verpleging en zedelijke opvoeding van duizenden armen zorgde; dat haar achteruitgang noch aan haar bestuur noch aan misrekeningen, gelijk de minister van binnenl. zaken beweerd had, te wijten was; dat de Regering, zoowel uit hoofde van *verbindtenissen* en *beloften* als om het *belang van den staat,* haar te hulp moest komen. *Van Hemert* beriep zich op het door de *permanente commissie* der Maats. aan de leden rondgedeelde geschrift van den hr. *Fabius,* om te bewijzen, dat de achteruitgang vooral ook daaraan toeteschrijven was, dat de edele menschenvriend, graaf *v. d. Bosch*, op last des Konings naar Indie vertrekkende, de zorg voor zijne stichting aan anderen moest overdragen; hij stelde als bewezen, dat, hoe groote sommen de Maats. ook besteed had, de kosten voor elken kolonist, alles daaronder begrepen, slechts ƒ69 hebben bedragen; dat in het vervolg, ook bij de betaling van hetgeen door de Reg. nu is voorgesteld, de kosten slechts ƒ44 a 45 zullen beloopen, en dat onder dat bedrag ook begrepen zullen zijn de gelden voor rentebetaling en aflossing, na welker afloop de staat, op den voet der contracten, 9200 personen zal kunnen uitbesteden zonder iets, dan de transportkosten, te betalen. *Van Nes* zegt, dat de Reg. in strijd met de gesloten contracten, gebrekkige lieden, die onbekwaam waren, om handenwerk te verrigten, heeft opgezonden, terwijl de Maats. zich daaraan wel moest onderwerpen; dat hierdoor de bestaanbronnen der inrigting gestopt zijn, en de Maats. van het oorspronkelijk plan moest afgaan; dat de Reg. aldus het gesticht bedorven heeft, ja niet meer had kunnen doen, zoo zij den ondergang der inrigting bedoeld had; hij herinnert, dat de Koning aan *v. d. Bosch* bij diens vertrek beloofde, zijne stichting te ondersteunen, en schetste de diensten, door den graaf in Indie aan het Vaderland bewezen, welke ruimschoots opwegen tegen de weinige tonnen gouds, die zijn vertrek aan het land kostte; hij zegt, dat de Maats., na door het besl. van 1836 uit de ongelegenheden geraakt te zijn, niet verder achteruitgegaan is, en ook geenszins nu in wanhopigen toestand verkeert, terwijl het te kort jaarlijks geringer wordt en er hoop is dat weldra een batig saldo zal erlangd worden dat de geldelijke verantwoording der Maats. steeds in de beste orde, en de directie steeds met ijver en kracht te werk gegaan is. *Van Rechteren, Romme, Luzac, Bruce* oordeelden, dat het nu de tijd niet was, de zaak ten principale te behandelen; zij verlangden alleen de verzekering, dat zij door de aanneming dezer voordragt niet naderhand gebonden waren; sommigen dezer leden voegden er bij, dat de Maats. geenszins zulke groote voordeelen had opgeleverd, en hoe eerder hoe beter moest opgeheven worden; dat vele armbesturen de voorwaarden der Maats. bezwarend en nadeelig achtten; dat de Maats. de ondersteuning des lands niet vorderen kon, maar als een blijk van edelmoedigheid moest aannemen. De minister van binnenl. zaken zegt: »het schoone doel der Maats. is grootendeels gemist door verkeerde toepassing van het beginsel; de staat der kolonien, bijz. der zedelijkheid, laat wel iets te wenschen over; de Maats. heeft van het begin af aanhoudende misrekeningen begáan, welke niet alleen aan de slechts vijf jaar geduurd hebbende afwezigheid des stichters kunnen worden toegeschreven; en thans zou de Maats. zonder hulp der Reg. de zaken niet kunnen gaande houden. Het aanhangige ontwerp bindt volstrekt niet voor de toekomst.

Het besl. van 1836, als eene toezegging van onverpligte en edelmoedige ondersteuning behelzende, geeft aan de Maats. geen regt, om iets te vorderen. Te hoog geeft men op van de voordeelen, die de staat trekt uit de contracten met de Maats.; voor hetzelfde geld kunnen de kolonisten overal elders zeer goed besteed worden. Van de bereidwilligheid der permanente commissie zijn ook zoo vele groote blijken niet voorhanden. Toen er immers eene commissie benoemd werd, om met haar de oorzaken van den achteruitgang der Maats. op te sporen, dreigde zij haar ontslag te nemen, en hield zij geene vergaderingen, zoodat het der commissie onmogelijk was, hare taak te volbrengen. Het besl. van 1836 is een nieuw bewijs, hoe onregelmatig s'lands gelden werden verantwoord; nooit zou zulk een besl. door mij onderteekend zijn of worden. Daar eene reorganisatie der geheele inrigting noodig is, zal de Reg. bij de aanneming der voordragt zich niet bepalen bij de uitbetaling der verleende som, maar eene speciale commissie benoemen, waartoe twee leden der Kam. zullen behooren, die eene onbepaalde volmagt zal erlangen, om te trachten, zoo mogelijk, met de permanente commissie eene overeenkomst te treffen, en met haar te beramen, welke maatregelen tot de instandhouding der Maats. dienen genomen te worden. De perm. comm. zal, hoop ik, het licht verstrekken, dat in deze gevorderd wordt. Niets zal echter buiten medewerking der Stat. Gen. gedaan worden; in het volgend jaar hoop ik hierover een nader voorstel te zullen kunnen doen. Het is van groot belang, dat de inrigting in stand gehouden worde; men bedenke, dat door hare instorting 9000 armen in eens naar de provincien zouden worden teruggezonden; dat alsdan de door de gemeenten of besturen verstrekte gelden, wel voor altijd geheel verloren zouden zijn; dat ook de 4 millioenen, door particulieren aan de Maats. verstrekt, eveneens voor hen verloren zouden wezen."

— **Den 7.** In de zitting der 2. Kam. van heden is ingekomen een kon. besl., waarbij tot minister van buitenl. zaken benoemd wordt *J. W.* baron *Huyssen van Kattendyke.* De beraadslaging over het budget wordt geopend, en in eene avondzitting voortgezet. Verscheiden leden betoogden, dat de voorgedragen uitgaven de krachten der natie te boven gaan, en de ter dekking derzelve voorgestelde middelen onzeker zijn; dat er krachtig bezuinigd kan en moet worden, vooral door vereenvoudiging der staatshuishouding, waartoe sommigen hunner eene nieuwe herziening der G.-wet verlangden; dat echter zoo iets niet geschieden kan, dan bij een eenstemmig en krachtig ministerie, terwijl het tegenwoordig ministerie niet eenstemmig is en besluiteloos en het vertrouwen der natie mist; dat, daar zoo veel gewigtige vragen onbeslist zijn en in het bestuur zoo veel onzekers is, de staatsuitgaven thans niet voor 2 jaren kunnen worden vastgesteld, terwijl ook de voorgedragene 2jarige begrooting niet, zoo als de G.-wet wil, een jaar voor dat zij in werking komt, is voorgedragen; zij oordeelen daarom, dat *alle* de voordragten moeten *verworpen*, en eene eenjarige begrooting daargesteld worden, waardoor de gelegenheid zal ontstaan, om de eerste tweejarige begrooting zoo, als het welzijn des vaderlands vordert, tot stand te brengen. Andere leden verklaren, dat de uitgaven te hoog, de middelen onzeker, bezuinigingen noodig en mogelijk zijn, maar willen geene stelselmatige verwerping van alle voordragten; zij zullen eenige hoofdstukken, waartegen zij geene bezwaren hebben, aannemen. De hr. *Enschedé* verklaarde, de meeste der voordragten te zullen aannemen; de G.-wet, zeide hij, vordert uitdrukkelijk eene 2jarige begrooting; de onderhavige begrooting kon niet eerder ingediend worden; er is reeds bezuinigd en verbeterd, alles kan niet op eens geschieden, van de toekomst moet en kan men verdere bezuiniging en verbetering verwachten; deze begrooting is niet hooger maar alleen vollediger dan de ten vorigen jare aangenomene; besparing is zeer prijsselijk, maar de staatsschuld, de land- en zeemagt, die een groot deel der inkomsten vorderen, laten geene bezuiniging toe; ook mag het lot der ambtenaren niet onbillijk opgeofferd worden; men kan den toestand des vaderlands wel anders wenschen, maar moet dien nemen, zoo als hij is, en slechts zoo dragelijk mogelijk zoeken te maken; de raming der middelen achtte hij op goede gronden steunend en niet gewaagd; ook is hij niet overtuigd, dat de ministers eenstemmigheid en een vast stelsel missen. Daarna spraken de ministers van kolonien, van financien en van binnenl. zaken. De minister van kolonien zeide, dat in alle zaken, waartoe eenheid werd gevorderd en die in den raad van ministers werden behandeld, steeds eene gewenschte eenstemmigheid heerschte; hij zag het nut niet in van zulk een homogeen ministerie, als sommige der leden wenschten, noch ook, dat algemeen zulk een ministerie door het volk verlangd werd, en betwijfelde zelfs, of het met de G.-wet strookte; hij hield het voor zeer nadeelig, dat men, door bv. den staat bij een zinkend schip te vergelijken, gelijk een lid gedaan had, door de ministers als oneenig voortestellen, het vertrouwen op hen zocht te schokken. De minister van fin. bestreed, dat het cijfer der begrooting te hoog is opgevoerd; dat de middelen ongenoegzaam en onzeker zijn; dat het tijdstip van de inlevering der begrooting ongrondwettig is; dat de omstandigheden geene 2jarige begrooting gedoogen; hij merkte hierbij op, dat hij geenszins achterlijk is gebleven met bezuinigingen; dat het hooge bedrag der begrooting ook hieraan is toeteschrijven, dat nu alle uitgaven daarop voorkomen; dat hij, op grond der ondervinding over 1841, de raming der middelen niet te hoog acht; dat de Reg. steeds werkzaam is ter verbetering van het belastingstelsel; dat hij in de volgende zitting onder anderen ook eene betere wet op de personele belasting hoopt voortedragen; dat hij zich vleit, zoodra de gang der zaken verzekerd zal zijn, de noodige maatregelen te zullen kunnen voorstellen, om de mindere standen te ontlasten, en over het algemeen meer orde in de belastingen te brengen; dat hij echter, even min als vroeger, geene

stellige beloften kan, noch mag geven. De minister van binnenl. zeide: »Tien jaar lang was ik in de verpligting, de maatregelen van het Bewind in deze vergadering te bestrijden; de uitslag heeft getoond, dat mijne bekommering gegrond was; in de moeijelijke omstandigheden des vaderlands rekende ik het pligt, de betrekking van minister op mij te nemen; ik nam mij voor bij wezenlijken strijd van gevoelens aftetreden, maar zoodanige strijd is niet ontstaan; het is twijfelachtig, of een homogeen ministerie, zoo als sommige leden begeren, tot de grondslagen van ons staatsregt behoort, maar in allen gevalle is de tijd daarvoor niet rijp, trapsgewijze zal men daartoe moeten geraken. Het ministerie is eenstemmig, waar het de belangen des lands geldt: ik noodig ieder lid uit, om eene daadzaak, waaruit het tegendeel blijkt, aantevoeren. De Kam. heeft zich altijd zoo behoedzaam getoond; ik had dan ook niet gedacht, hier redevoeringen te hooren, die het vertrouwen op de bewindslieden, de klem en de kracht van het bewind, zoeken te ondermijnen. Het hooge cijfer der begrooting is ten deele de schuld van de meerderheid der Kamer, die bereidwillig het volhardingstelsel jaren lang heeft ondersteund en toegejuicht. Men verlangt bezuinigingen, zonder die bepaald aantewijzen: ik zie niet in, dat die, hoe ver dan ook uitgestrekt, een paar millioen kunnen bedragen, laat staan het evenwigt tusschen uitgaven en inkomsten herstellen. Overigens kan de Kamer, zoo zij inderdaad ernstig bezuinigingen wil, ook zonder herziening der G.-wet, daarvan menig blijk geven: zij kan bv. het initiatief nemende, eene zuiniger inrigting der regterlijke magt tot stand brengen. Men heeft van eene herziening der G.-wet gesproken: ik ben te gelegener tijd voor eene afdoende herziening derzelve geweest; dezelve zal ook wel eens moeten plaats hebben; maar het gunstig oogenblik daarvoor is nog niet gekomen, zoolang men het niet eens is over de punten, die bij eene herziening zouden moeten in aanmerking komen. Tijdens de vereeniging met Belgie was men hier te lande al te behoudend; aangenaam is het en voor een vrijgevig bestuur aanmoedigend, dat er thans meerdere belangstelling in 's lands zaken heerscht." Verscheidene leden hebben de ministers geantwoord. Na eene levendige woordenwisseling is gestemd over het 1e hoofds., *huis des konings*, en dit aangenomen met 38 tegen 14 stemmen; tegen stemden, ten einde de geheele begrooting afgekeurd werde, *v. Rechteren*, *Bruce*, *v. Golstein*, *Verwey-Mejan*, *v. Nagell*, *v. Panhuijs*, *v. Dam*, *Luzac*, *Gouverneur*, *de Man*, *Star-Busman*, *v. Nes*, *Warin* en *v. Heloma*.

Den 8. De beraadslaging over het budget is voortgezet. Eenige der leden, die gisteren tegen het 1e hoofdstuk gestemd hebben, verklaren, na het toen door de meerderheid genomen besluit, zich aan hetzelve te zullen onderwerpen, en alleen die hoofdstukken te zullen afstemmen, die zij onaannemelijk achten. Het 2e hoofdstuk, *de hooge collegiën*, is aangenomen met 32 tegen 21 stemmen, nadat het verdedigd was door den minister van fin., die onder anderen, nopens eene nadere herziening der G.-wet, waarop eenige leden bij de beraadslagingen over dit hoofdstuk aandrongen, zeide, dat de regering zich te dien aanzien geenszins gebonden heeft, dat zij de bestaande G.-wet geenszins bewondert, maar dat zij al hare voorschriften wil eerbiedigen en getrouw opvolgen. Het 3e hoofdstuk, *buitenl. zaken*, is verworpen met 30 tegen 24 stemmen. Het 4de, *justitie*, is aangenomen met 37 tegen 17 stemmen. Het 5de, *binnenl. zaken*, is aangenomen met 32 tegen 21 stemmen, nadat de minister van binnenl. zaken anderhalf uur tot verdediging daarvan gesproken had; Z. Exc. besloot zijne rede zeggende, dat het van den uitslag der stemming zou afhangen, of hij op den weg zou voortgaan, dien hij zich voorgesteld had, dan of het beleid van zijn depart. in andere handen zou overgaan. Des avonds is de beraadslaging voortgezet en zijn nog *aangenomen* het 6de hoofdstuk, *hervormde eeredienst*, zonder discussie met 51 tegen 1 stem, het 7de, *r. k. eeredienst*, met 52 tegen 1 stem, en het 8e hoofdstuk, *marine*, met 33 tegen 19 stemmen.

Den 9. De 2. Kamer heeft de overige ontwerpen der begrooting *aangenomen*; het 8e hoofdstuk, *koloniën*, met 44 tegen 3; het 9e, *financiën*, met 34 tegen 18; het 10e, *oorlog*, met 29 tegen 22; het ontwerp nopens *onvoorziene uitgaven* met 36 tegen 12; de voordragt nopens de *middelen* met 33 tegen 16 stemmen. Daarna is de vergadering tot nadere bijeenroeping gescheiden. In de volgende zitting zal er eene nieuwe begrooting voor buitenl. zaken voorgedragen worden.

PARIJS, den 6 October.

Te Pampeluna is eene beweging ten behoeve der koningin *Isabella* en van hare Moeder uitgebarsten. De generaal *O'Donnell* had, aan het hoofd van 2 bataillons, de citadel bemagtigd, en eenige tegen hem afgezonden troepen hadden zijne partij gekozen. Een corps kavallerie was uit Pampeluna vertrokken, om het platte land te doorloopen, dat zich ten voordeele der beweging heeft verklaard. De generaal *Ribero* bevond zich nog met 300 man en de hem getrouw gebleven nationale garde in de stad. Men duchtte, dat deze opstand met eene voorgenomen algemeene beweging in verband stond. Te St. Sebastiaan heerschte groote gisting. Het gerucht voegt bij dit alles, dat geheel Andalousië in opstand is, en dat verscheiden regementen door den generaal *Narvaez* gewonnen zijn.

— De Engelschen hebben, tusschen 23 en 27 Mei, de voorposten van Canton bemagtigd. In den oogenblik, dat zij Canton zelf zouden aantasten, hebben de Chinezen gecapituleerd. Zij hebben 6 millioen dollars betaald, en het tartaarsch garnizoen heeft 5 Junij de stad ontruimd. De Engelsche troepen zijn naar

Hong-Kong teruggekeerd; 18 Junij is de commodore *Bremer* te Macao aangekomen, en heeft terstond het vertrek van het eskader noordwaarts bevolen, om, naar gezegd werd, het eiland Amoy aan te tasten. De zaken zijn ondertusschen nog verre van afgeloopen; volgens brieven van Macao van 21 Junij, is de Keizer uiterst vergramd en voornemens krachtigen wederstand te bieden.

— Den 7. Eene telegraphische depeche meldt: »De kapitein-generaal *Ribeiro* bevindt zich steeds te Pampeluna. De nationale garde gehoorzaamt hem. *O'Donnell* is op de citadel. Men slaat elkander gade. De generaal *Ortigosa* maakt gemeene zaak met hem. Men spreekt van eenige militaire defectie. Een deel der bezetting van Estella en derzelver chef moeten zich voor *O'Donnell* hebben verklaard. De federale deputatie (der Baskische provinciën) moet gisteren te Ascoitia buitengewoon vergaderd zijn geweest." — De beweging schijnt van ernstigen aard te zijn; Spanje wordt met een nieuwen burgeroorlog bedreigd.

ASSEN, den 7 October.

Bij besl. van 4 Oct., opgenomen in het *Provinciaal Blad* n. 33, heeft de Gouverneur, overwegende dat het gebruik van moederkoren hier te lande en elders weleer zeer schadelijk voor de gezondheid is bevonden, en dat, volgens deskundigen, graan voor $\frac{1}{12}$ deel daaruit bestaande, reeds nadeelig is; de gemeentebesturen aangeschreven, om vooreerst zulks hunnen onderhoorigen bekend te maken en de landlieden aantesporen, om de hanesporen van de gave korrels te scheiden (kunnende dit het best geschieden door de besmette aren tegen eene schuins staande plank te slaan, waardoor de hanesporen uitvallen), en verders toetezien, dat rogge, die meer dan gewoonlijk met hanesporen vermengd is, noch op de markten verkocht, noch door de molenaars gemalen worde, en de overtreders, voor zoo ver daartegen bij de algemeene wetten niet mogt zijn voorzien, te straffen met eene bij plaatselijke keur te bepalen boete.

— In het 2e nommer van den *Evangelisohen Kerkbode*, een kerkelijk weekblad, dat van wege eene Protestantsche vereeniging, waartoe Hervormde, Luthersche, Doopsgezinde, Remonstrantsche leeraars en hoogleeraars zijn toegetreden, te Amsterdam (voor *f* 5.25 elken jaargang franco voor alle plaatsen buiten Amsterdam) uitgegeven wordt, ter handhaving van het Evangelisch Christendom tegen de Roomsche kerk, wordt berigt, dat de Synode der Nederl. Herv. Kerk aan Z. M. ingediend heeft een adres, gerigt tegen het aangaan van een concordaat met den Paus. De Synode had ontvangen copiën van onderscheidene adressen tegen een concordaat, aan Z. M. gezonden door kerkelijke collegies en leden der Waalsche en Nederduitsche gemeenten, en was bij derzelver geleidende brieven uitgenoodigd, om haar zegel, als vertegenwoordigende de gansche Nederl. Herv. Kerk, daaraan te hechten. Diensvolgens besloot de Synode in hare zitting van 13 julij j.l. eenparig, om bij eerbiedig adres aan Z. M. te kennen te geven: » dat de Synode zich geheel en al vereenigt met de wenschen, die van allen kant tegen een concordaat geuit en voor Z. M. gebragt zijn; dat de herv. kerk deze zaak beschouwt als nadeelig voor haar levensbeginsel, en de handhaving harer vrijheid van Z. M., mede hare belijdenis toegedaan, begeert en verwacht; dat de herv. kerk niet *boven* andere gezindten maar alleen *met* dezelve *gelijk* gesteld wenscht te worden, doch vooruitziet, dat voorregten, aan de R. K. kerk bij een concordaat toegestaan, de herv. kerk zullen vernederen, dat, zoo niet uitwendige praal, zeker een min beperkte invloed der R. Catholijken, moge hij aanvankelijk ook tot weinige gewesten bepaald zijn, zich van zelf over andere provincien zal uitbreiden, waardoor verderfelijke zaden van godsdiensttwist en tweedragt zullen worden gestrooid." Reeds vroeger heeft de Synode der Evangelisch-Luthersche Kerk een adres, in denzelfden geest gesteld, aan Z.M. aangeboden, hetwelk door Z. M. met welgevallen aangenomen is.

*** *Ballo, den 11 October*. Gisteren beviel voorspoedig van twee welgeschapene en welvarende zonen, mijne geliefde echtgenoot *Geesje Daling*, zijnde zij vroeger reeds twee malen bevallen van tweelingen, die alle nog in leven en welvarende zijn, en buitendien tweemalen van één kind. R. SMEENGE.

*** Het behaagde den Hoogen God, wiens doen wij eindige wezens niet kunnen doorgronden, maar moeten aanbidden, op den zevenden dezer maand ons zoontje *Jan Pieter Derks*, ruim één jaar oud, en gister avond ons dochtertje *Elisabeth*, oud ruim vijf jaren, door den onverbiddelijken dood uit onze liefdearmen weg te rukken.

In dubbele mate gevoelen wij thans alle die aandoeningen, welke kinderlievende harten bij zulke bittere uitkomsten folteren, en welker gewigt zij alleen regt kunnen beseffen, die dezelve ondervonden hebben.

Vurig wenschen en bidden wij, dat Rede en Godsdienst ons mogen bewerken, om in onzen treurigen toestand den donkeren weg, waarop God ons heeft geleid, met eerbiedige onderwerping aan *Zijn* wil, welke altijd wijs en goed is, gelaten te bewandelen.

Wij houden ons ten vollen overtuigd van de opregte deelneming van onze nabestaanden en vrienden in ons lot.

C. ALBERTI, *Predikant.*
Ruinerwold M. P. ALBERTI,
den 10 Oct. 1841. Geb. DERKS.

Loterij, 5e kl. 21e — 24e lijst: no. 9751, 19451, 17151, 9524, 20200, 21513, 11867, elk *f* 1000; no. 25680 *f* 70 pr. *f* 1000.

Amsterdam, den 9 October.

W. S. $2\frac{1}{2}$ pCt. . .	$51\frac{9}{16}$ a $\frac{5}{8}$	Kansbiljetten . . .	$25\frac{1}{4}$ a $\frac{5}{16}$
Dito 5 pCt. . . .	$100\frac{1}{2}$ a $\frac{9}{16}$	Handelm.	$154\frac{1}{2}$ $\frac{7}{8}$

Te ASSEN, bij VAN GORCUM & COMP Provinciale Drukkers.